

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/254/2018
Identifikačné číslo spisu:	3810212829
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Ján Šikuta
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:3810212829.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Investment Force B.V., so sídlom v Holandsku, Floridalaan 8, 3404WV, IJsselstein Ut, číslo 23061934, proti žalovanému 1/ BL Consulting, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 35 821 132, zastúpenému Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK -ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, 2/ MALES, s.r.o., so sídlom v Žiari nad Hronom, SNP 16, 3/ Y., bývajúcemu v A., Správca konkurznej podstaty úpadcu Prievidza SC Tulip s. r. o., so sídlom v Martine, Bagarova 30, IČO: 44 134 282, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby konanej dňa 7.6.2010, vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 4 C 143/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 15. marca 2017 sp. zn. 5 Co 132/2016, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalovaný 1/ má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prievidza (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 20. novembra 2015 č. k. 4 C 143/2010-413 rozhodol tak, že návrh žalobcu, ktorým sa domáhal určenia neplatnosti dražby, zamietol. Súd prvej inštancie svoje stanovisko odôvodnil tým (o.i.), že žalobca nemôže byť a ani nie je aktívne vecne legitimovaný subjekt pre podanie takéhoto žalobného návrhu, pričom vychádzal z viacerých zákonných ustanovení, ako napríklad z ustanovení § 21 ods. 2, 4 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, ako aj z §§ 90, 91, 104 Občianskeho súdneho poriadku.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 15. marca 2017 sp. zn. 5 Co 132/2016 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a priznal žalovaným 1/, 2/, 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, v ktorom prípustnosť vyvodzoval z ustanovení § 420 písm. f/ (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), § 421 ods.

1 písm. b/ (ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Uviedol, že formalistické skúmanie ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách a striktné vyžadovanie doslovného splnenia procesných podmienok i za cenu zotrvania nezákonného právneho stavu považuje žalobca za nekorešpondujúce s princípmi právneho štátu, kde je právom každého domáhať sa ochrany svojich práv prostredníctvom nezávislého a nestranného súdu. Takýto postup považuje za vadu v konaní, pretože sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

4. Žalovaný 1/ sa k predmetnému dovolaniu vyjadril a navrhol aby súd dovolanie žalobcu v celom rozsahu odmietol, alebo alternatívne, aby súd dovolanie žalobcu v celom rozsahu zamietol. Žalovaný 2/ sa vyjadril k dovolaniu žalobcu obdobne. Dovolanie považoval za nedôvodné, a navyše za také, ktoré trpí neodstrániteľnými vadami zakladajúcimi dôvod na jeho odmietnutie, resp. zamietnutie. Žalovaný 3/ sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), zisťoval najskôr, či dovolanie podala oprávnená strana (§ 424 CSP), pričom dospel k záveru, že dovolanie žalobcu, treba odmietnuť (§ 447 písm. b/ CSP).

6. Prípustnosť dovolania má vo všeobecnosti stránku objektívnu a subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto oprávneného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné (objektívna prípustnosť dovolania je vymedzená ustanoveniami § 420 a § 421 CSP). Subjektívna stránka prípustnosti dovolania sa naopak viaže na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva dovolanie - či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať dovolanie. Skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska objektívneho nasleduje až po skúmaní subjektívnej stránky prípustnosti dovolania; pokiaľ dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie nie je subjektívne prípustné, nepristúpi už k skúmaniu prípustnosti dovolania z hľadiska ustanovení § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 424 CSP môže dovolanie podať iba strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca nie je stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, resp. osoba, ktorá by bola oprávnená dovolanie podať. K preukázaniu tejto skutočnosti dopomohol i poukaz žalovaného 1/, keď dňa 20. júna 2018 bolo v rámci dovolacieho konania doručené elektronicky do spisu vedeného pod sp. zn 1 Cdo 237/2017 na najvyšší súd podanie žalovaného 1/ zo dňa 15. júna 2018 (č. l. 549 spisu), ktoré okrem iného obsahovalo informácie o žalobcovi - dovolateľovi, že z verejne dostupného registra úpadcov Holandského kráľovstva vyplýva, že na žalobcu bol vyhlásený konkurz (začaté insolvenčné konanie) a bol mu ustanovený správca, ktorý ho v tom čase zastupoval. Žalovaný 1/ ďalej v podaní uviedol, že sa domnieva, že konkurz je už ukončený a žalobca t. č. už neexistuje, preto žiadal dovolacie konanie zastaviť. Zároveň poukázal na tú skutočnosť, že pokiaľ by žalobca existoval, plná moc pre dovolacie konanie udelená konateľom žalobcu Advokátskej kancelárii Machová s.r.o. z dôvodu vyhlásenia konkurzu zanikla a teraz je oprávnený konať v mene žalobcu konkurzný správca. Po zistení týchto relevantných informácií najvyšší súd žiadal Okresný súd Prievidza o vykonanie všetkých potrebných úkonov na zistenie daných skutočností, ako aj zistiť stav konkurzného konania. Následne na to, bol súdom prvej inštancie zabezpečený a do spisu založený materiál/dokument (č. l. 571), ktorý bol získaný z verejne dostupnej internetovej stránky Q. a z ktorého jasne vyplýva začiatok a koniec konkurzného konania, ako aj to koho sa toto insolvenčné konanie týka (žalobcu). Začiatok konkurzného konania je podľa uvedeného zdroja datovaný dňom 10. decembra 2013 a koniec 2. augusta 2018. Z uvedeného vyplýva, že dovolateľ/žalobca bol už v čase odvolacieho konania (dátum rozhodnutia súdu prvej inštancie je 20. novembra 2015) v konkurznom konaní a konalo sa s ním, aj napriek tomu, že sa malo konať so správcom konkurznej podstaty, nakoľko tento správca zastupoval v tom čase žalobcu/dovolateľa (konal v jeho mene). Znamená to, že iba správca konkurznej podstaty bol ten, ktorý mohol uskutočňovať kroky vedúce k rôznym právnym úkonom za žalobcu.

9. Ďalším dôležitým bodom je návrh na zmenu osoby žalobcu a tvrdenie (č. l. 586 spisu), že dňa 29. novembra 2016 vstúpil do práv a povinností obchodnej spoločnosti Investment Force B.V (žalobca) C., a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávok (č. l. 578 spisu), a tak sa stal právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Investment Force B.V. K uvedenému najvyšší súd konštatuje, že zo spomenutej zmluvy (č. l. 578 spisu), ktorá bola do spisu založená, nevieme s určitosťou zistiť, či je alebo nie je C. právnym nástupcom Investment Force B.V. (dovolateľa) ako je to uvádzané na č. l. 586 p. v. spisu. Zmluva sa skôr javí ako obyčajná kúpna zmluva, ktorou správca rozpredáva v rámci konkurzného konania majetok spoločnosti. Navyše názov tejto zmluvy je „Koopovereenkomst“, čo v priamom preklade z holandského jazyka do slovenského znamená kúpna zmluva. Znamená to teda, že predmetná zmluva nie je postačujúca na preukázanie toho, že by C. vstúpil do práv a povinností spoločnosti Investment Force B.V., a tým sa stal jeho právnym nástupcom. Z uvedených dôvodov preto nie je ani možné vyhovieť návrhu na zmenu osoby žalobcu.

10. Na základe vyššie uvedeného je teda zrejmé, že dovolanie podal žalobca na poštovú prepravu dňa 25. mája 2017, ktorý ešte stále v danom čase bol v konkurznom konaní (začiatok 10. december 2013, koniec 16. jún 2018), a teda jediný, kto bol oprávnený v tom čase podať dovolanie za žalobcu, a kto mohol ako jediný konať v jeho mene, bol výlučne správca konkurznej podstaty.

11. Dovolací súd dovolanie žalobcu ako podané neoprávnenou osobou odmietol podľa § 447 písm. b/ CSP.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.